

Floor Engelbertink – is advocaat bij Robin Social & Migration Lawyers.

Ieperdepiep oehra!

Plots ontving ik goed nieuws in mijn inbox. Mijn cliënt, de 18-jarige Alex uit Congo, kreeg na drie jaar procederen eindelijk een verblijfsvergunning. Alex, schuchter en goedgehartig, was Congo ontvlucht na martelingen door de politie, die hij wonderwel had overleefd. Hij was sinds zijn aankomst in Nederland een kop gegroeid, waardoor hij nu een lange en slungelige jongvolwassene was geworden met een lage en trage stem die hem nog niet helemaal paste.

Ik belde hem meteen – dit zijn de momenten waarvoor ik werk – maar hij was niet bereikbaar. Pas na 30 pogingen kreeg ik hem aan de lijn. ‘Je hebt een vergunning’, riep ik uitgelaten in mijn beste Frans. ‘OK. Merci’ zei hij langzaam, in een mengeling van vertwijfeling en overrompeling.

De procedure was grotendeels langs Alex heen gegaan. Hij had in oktober 2018 asiel aangevraagd en juli 2019 eindelijk een gehoor gehad bij de IND. Sindsdien was het één lange juridische strijd geworden, die zich grotendeels op papier voltrok, op een zitting bij de rechtbank na. Dat het na drie jaar plotseling voorbij was, vatte hij nauwelijks. De IND had zijn relaas ongeloofwaardig bevonden. Hij wist onvoldoende over de aanleiding van de incidenten en kon onvoldoende over details verklaren. Dat hij slechts 14 was tijdens de incidenten en met ernstige trauma’s kampte, deed hier blijkbaar niet aan af. Hij kon zijn verhaal niet onderbouwen.

Ik schakelde Stichting iMMO in, voor medisch forensisch onderzoek naar fysieke en psychische littekens, en om te onderzoeken of het vermogen om te verklaren was beïnvloed. Hoewel het rapport zijn klachten

en beperkingen bij het verklaren bevestigde, hield de IND voet bij stuk. Maar de rechtbank verklaarde het beroep gegrond, want op welke manier was er nu rekening gehouden met de situatie van Alex? Opnieuw hield de IND vast aan het eigen gelijk, en stelde hoger beroep in.

Na drie jaar eindigde de expeditie van de IND – al die tijd had het jonge leven van Alex in de wacht gestaan.

Ondanks het gangbare beeld is het niet de asieladvocatuur, maar de IND die relatief vaak in hoger beroep gaat. Zulke procedures duren minstens een half jaar, en vaak veel langer. Het is ongehoord dat een minderjarige zó lang in een procedure verwickeld kan zijn. Niet voor niets pleit Defence for Children voor terughoudendheid bij het instellen van hoger beroep in zaken van minderjarigen.

Kort voor de zitting in hoger beroep trok de IND het besluit in en enkele maanden later volgde de inwilliging. Gelukkig voor Alex eindigde deze expeditie van de IND, weer acht maanden verder, in zijn voordeel, maar al die tijd had zijn jonge leven in de wacht gestaan. Was dit nu echt nodig geweest?

Ik nodigde Alex uit op kantoor om nogmaals de beslissing uit te leggen. Ik wist nog steeds niet of het doordrong, hij leek vooralsnog alleen overrompeld, maar zijn leven kon nu eindelijk beginnen. Om het vreugdevolle moment te benadrukken riep ik: ‘Gefeliciteerd!’ en gooide mijn handen in de lucht. Hij grinnikte verlegen en zei droogjes met zijn Franse accent: ‘Ieperdepiep oehra’.

In 2022 schrijven mensen die werken in het migratierecht een column over de zaak die hen altijd bij zal blijven.